

VRIJE UNIVERSITEIT

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/64/576

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te Almelo, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 12 september 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 augustus 2015. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 6 oktober 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellante zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 29 oktober 2015 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 1 december 2015.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw mr. dr. L. van den Berg, secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante volgt sinds september 2011 de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Zowel in augustus 2013 als in augustus 2014 heeft appellante de gelegenheid gekregen de opleiding voort te zetten, hoewel ze niet aan de eisen van een positief studieadvies voldeed. Reden daarvoor waren de persoonlijke omstandigheden die appellante verhinderden voldoende studieresultaten te behalen.

Verweerster geeft te kennen dat appellante nog andere redenen heeft gegeven voor de studievertraging, te weten de lange reistijd van Almelo naar Amsterdam en faalangst.

Appellante heeft het vorige studiejaar in Hoofddorp gewoond, waardoor zij zich beter op de studie kon concentreren, maar ze is teruggekeerd naar het ouderlijk huis om haar moeder te kunnen verzorgen.

Verweerster vat dit niet op als een persoonlijke omstandigheid, omdat appellante onvoldoende heeft aangetoond dat de moeder van appellante daadwerkelijk substantiële hulp nodig heeft.

Verweerster is voorts van mening dat appellante onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de gevolgen van de whiplash studievertraging tot gevolg hebben gehad.

De ingebrachte omstandigheden zijn derhalve onvoldoende zwaarwegend om nogmaals de hardheidsclausule toe te passen.

III. Standpunten van partijen

Aan het eind van het studiejaar 2014-2015 had appellante alle vakken die tot het eerste cursusjaar van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid horen, behaald moeten hebben. Het tentamen Rechtsgeschiedenis ontbreekt echter nog. Als reden daarvoor meldt appellante opnieuw dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. Appellante voert daarvoor aan dat de sfeer in het gezin waartoe appellante behoort, gespannen is. Dit komt, omdat appellante zich heeft verzet tegen een huwelijk met een door haar vader uitgekozen kandidaat. Appellante blijft echter bij haar ouders wonen, omdat de gezondheid van haar moeder steeds verder achteruit ging. Appellante verzorgt haar. Appellante geeft te kennen dat zij binnenkort weer zelfstandig zal gaan wonen, omdat er voor haar moeder mantelzorg is geregeld. Daarnaast lijdt appellante zelf sinds 1998 aan de gevolgen van een whiplash. Dit is een chronische aandoening geworden. Appellante is van mening dat verweerster geen rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Zij overhandigt ter zitting een verklaring van de studentenpsycholoog, waarin het vermoeden van PTSS wordt geuit. Appellante zal naar verwachting therapie moeten volgen.

Verweerster geeft te kennen dat appellante na vier studie jaren 75 EC van de 180 EC van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid heeft behaald. In het studiejaar 2014-2015 slaagt appellante slechts voor één tentamen (6 EC), maar niet voor het eerstejaarsvak Rechtsgeschiedenis. Van de 60 EC van het eerste cursusjaar heeft appellante 54 EC behaald. Daarmee heeft appellante niet aan de eis voldaan dat zij aan het eind van het tweede studiejaar alle 60 EC behaald moet hebben die tot het eerste cursusjaar horen. Deze eis geldt eveneens voor het derde en latere studie jaren, zoals in het geval van appellante, doordat zij in de gelegenheid is gesteld meer tijd te besteden aan de propedeutische fase.

Verweerster zet uiteen dat appellante eerder de gelegenheid heeft gehad de opleiding voort te zetten, ook al voldeed ze niet aan de studievoortgangsnorm, omdat zij naar Hoofddorp was verhuisd. Dat gaf zicht op verbetering van de prestaties van appellante. Daarvan is nu geen sprake meer. Appellante lijkt niet geschikt te zijn voor de opleiding Rechtsgeleerdheid.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep volgt verweerster in de opvatting dat appellante onvoldoende overtuigend heeft aangetoond dat de door appellante ingebrachte omstandigheden een zo ernstige studievertraging tot gevolg hebben gehad dat appellante na vier studie jaren nog niet heeft voldaan aan de eisen van het eerste cursusjaar. De verklaring van de psycholoog maakt dit niet anders. Ook wanneer sprake zou blijken te zijn van PTSS, is daarmee nog niet een causaal verband met de studievertraging aangetoond.

Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 14 december 2015, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, dr. J.R. Hulst, prof. dr. ir. G. van der Laan, de heer M. ter Velde, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.